

17

KRIŽEV POT

Polonina babi in dedi sta res nekaj posebnega. Stara sta sedemdeset let in še rojstni dan imata na isti dan. Poznata se že vse življenje, saj sta doma iz iste vasi. Včeraj smo brali, kako sta se odpravila na postno romanje na Zaplaz, kjer stoji Marijina cerkev, v kateri so relikvije mladega fanta Alojzija Grozdeta, ki je imel zelo rad Jezusa in Marijo. Pri maši sta s srcem molila za svojega še nerojenega vnučka in ga v molitev priporočila tudi škofu.

Postni čas se je bližal h koncu. Posebna molitev, ki jo molimo v tem času, se imenuje križev pot. To je tista molitev, ko hodimo od slike do slike in ob tem premišljujemo Jezusovo trpljenje, smrt in vstajenje. Molitev je posvečena tudi Mariji, saj je bila Marija vseskozi ob Jezusu in je trpela skupaj z njim.

Pri verouku smo dobili nalogo, da narišemo vseh štirinajst postaj ali slik. Očka in mami ni bilo doma, ker sta šla v Ljubljano na pregled v porodnišnico. Zato sem prosila babico, naj mi pomaga. Rekla je, naj k delu pokličem še Maksa, Lučko in Jaka. Iz svoje sobe je prinesla slike postaj in naše delo se je začelo.

Iz velike mape je počasi vzela slike in nam jih začela razlagati: od tedaj, ko je bil Jezus pri Pilatu, do trenutka, ko so mu naložili križ na rame in je začel svojo pot. Najbolj grozne so bile slike, ko je Jezus padel pod križem. Še dobro, da so bili v množici ljudje dobrega srca, ki so mu pomagali ter so ga imeli radi. Vsako sliko posebej smo si ogledali in jo potem narisali. Čeprav sem delala domačo nalogo, se mi je zdelo, kot da zraven molim. In tudi Maks je rekel enako. Potem pa je babica dodala:

»Táko delo je najbolj učinkovito.«

Skoraj smo že končali, ko sta se domov vrnila mami in oči. Veselo smo ju pozdravili in ju vprašali, kako je bilo. Oba sta bila videti slabe volje in mami je jokala.

»Kaj pa je?« je previdno vprašala babica.

»Nekaj ni v redu z našim dojenčkom. Ne raste dovolj hitro in ...« Mami so se spet ulile solze.

Babi je mami objela in jo pospremila v spalnico, očka pa je rekel:

»Otroci, mami potrebuje mir in počitek. Prosim, bodite pridni.«

Vsi smo prikimali in šli v svoje sobe. K meni je prišla Lučka, nato še Jaka in na koncu Maks. Pogovarjali smo se o dojenčku, o mami in očku. Bili smo žalostni, vsi skupaj pa smo si želeli, da bi se vse dobro izteklo. Naredili smo načrt, kako bomo pomagali mami in kako bomo kar najbolj dobri otroci.

Zvečer smo šli vsi štirje k mami v spalnico in se močno stisnili k njej. Bila je zelo žalostna. Rekla je:

»Pomaga nam lahko samo Marija.«

Spomnila sem se, da ji še nisem pokazala slik, ki sem jih narisala popoldne. Stekla sem v sobo in jih prinesla. Mami jih je gledala in zraven jokala. Ko je prišla do konca, je rekla:

»Tudi naša družina ima svoj križev pot.«

Očka pa je dodal:

»Ki se ne bo končal smrtjo, ampak z novim življenjem.«

»In to je bistvo praznika velike noči,« je še pripomnila babica, ki je ravno takrat prišla pogledat mami.

Naloga

V domači cerkvi si ogledaj slike križevega pota in ob njih zmoli Oče naš za vse ljudi, ki so bolni ali trpijo.